ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)
της 20ής Μαρτίου 2002 *

Στην υπόθεση T-21/99,

Dansk Rørindustri A/S, με έδρα τη Fredericia (Δανία), εκπροσωπούμενη από τους K. Dyekjær-Hansen, K. Høegh και C. Karhula Lauridsen, δικηγόρους, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

προσφεύγουσα,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπουμένης από τους É. Gippini Fournier και H. C. Støvlbæk, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο αίτημα ακυρώσεως του άρθρου 1 της αποφάσεως 1999/60/ΕΚ της Επιτροπής, της 21ης Οκτωβρίου 1998, σχετικά με διαδικασία κινηθείσα βάσει του άρθρου 85 της Συνθήκης ΕΚ (υπόθεση IV/35.691/E-4 — Καρτέλ προμονωμένων σωλήνων) (ΕΕ 1999, L 24, σ. 1), καθώς και αίτημα μειώσεως του προστίμου που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα με την απόφαση αυτή,

* Γλώσσα διαδικασίας: η δανική.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τους P. Mengozzi, Πρόεδρο, V. Tiili και R. M. Moura Ramos, δικαστές,

γραμματέας: J. Palacio González, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 25ης Οκτωβρίου 2000,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση [1]

Ιστορικό της διαφοράς

1 Η προσφεύγουσα είναι δανική εταιρία, γνωστή και ως Starpipe, η οποία παράγει σωλήνες αστικής θερμάνσεως.

2 έως 7 [...]

1 — Από τις σκέψεις της παρούσας αποφάσεως παρατίθενται μόνον εκείνες των οποίων τη δημοσίευση κρίνει χρήσιμη το Πρωτοδικείο. Το πραγματικό και νομικό πλαίσιο της παρούσας υποθέσεως εκτίθεται στην απόφαση του Πρωτοδικείου της 20ής Μαρτίου 2002, T-23/99, LR AF 1998 κατά Επιτροπής (Συλλογή 2002, σ. II-1705).

8 Στις 21 Οκτωβρίου 1998, η Επιτροπή εξέδωσε την απόφαση 1999/60/ΕΚ, σχετικά με διαδικασία κινηθείσα βάσει του άρθρου 85 της Συνθήκης ΕΚ (IV/35.691/E-4 — Καρτέλ προμονωμένων σωλήνων) (ΕΕ 1999, L 24, σ. 1), που διορθώθηκε πριν από τη δημοσίευσή της με απόφαση της 6ης Νοεμβρίου 1998 [C(1998) 3415 τελικό] (στο εξής: απόφαση ή προσβαλλόμενη απόφαση) και με την οποία διαπιστωνόταν η συμμετοχή διαφόρων επιχειρήσεων, μεταξύ άλλων και της προσφεύγουσας, σε ένα σύνολο συμφωνιών και εναρμονισμένων πρακτικών κατά την έννοια του άρθρου 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 81, παράγραφος 1, ΕΚ) (στο εξής: σύμπραξη).

9 Σύμφωνα με την απόφαση, στα τέλη του 1990 συνήφθη μεταξύ των τεσσάρων Δανών παραγωγών σωλήνων αστικής κεντρικής θερμάνσεως συμφωνία για καταρχήν γενική συνεργασία στην εγχώρια αγορά τους. Στη συμφωνία αυτή μετείχαν η προσφεύγουσα καθώς και η ABB IC Møller A/S, δανική θυγατρική του ελβετοσουηδικού ομίλου ABB Asea Brown Boveri Ltd (στο εξής: ABB), η Løgstør Rør A/S (στο εξής: Løgstør), και η Tarco Energi A/S (στο εξής: Tarco) (στο εξής, οι ανωτέρω θα αποκαλούνται συλλήβδην: Δανοί παραγωγοί). Ένα από τα πρώτα μέτρα συνίστατο στον συντονισμό μιας αυξήσεως των τιμών τόσο στη δανική αγορά όσο και για τις εξαγωγές. Με σκοπό τον διαμερισμό της δανικής αγοράς, καθορίστηκαν ποσοστώσεις, οι οποίες στη συνέχεια εφαρμόζονταν και ελέγχονταν από μια «ομάδα επαφής» στην οποία μετείχαν οι υπεύθυνοι των πωλήσεων των εμπλεκομένων επιχειρήσεων. Για κάθε εμπορικό σχέδιο (στο εξής: σχέδιο), η επιχείρηση που είχε αποφασιστεί από την ομάδα επαφής να αναλάβει το σχέδιο ενημέρωνε τους λοιπούς συμμετέχοντες για την τιμή που σκόπευε να προσφέρει και οι τελευταίοι υπέβαλλαν τότε υψηλότερη προσφορά, ούτως ώστε να προστατεύεται ο προμηθευτής που είχε οριστεί από τη σύμπραξη.

10 Σύμφωνα με την απόφαση, δύο Γερμανοί παραγωγοί, ο όμιλος Henss/Isoplus (στο εξής: Henss/Isoplus) και η Pan-Isovit GmbH, άρχισαν να συμμετέχουν στις τακτικές συναντήσεις των Δανών παραγωγών από το φθινόπωρο του 1991. Στο πλαίσιο των συναντήσεων αυτών διεξήχθησαν διαπραγματεύσεις για τον διαμερισμό της γερμανικής αγοράς. Οι διαπραγματεύσεις αυτές κατέληξαν, τον Αύγουστο του 1993, σε συμφωνίες με τις οποίες καθορίστηκαν ποσοστώσεις πωλήσεων για κάθε συμμετέχουσα επιχείρηση.

11 Πάντοτε σύμφωνα με την απόφαση, το 1994 επιτεύχθηκε συμφωνία μεταξύ όλων αυτών των παραγωγών σχετικά με τον καθορισμό ποσοστώσεων για το σύνολο της ευρωπαϊκής αγοράς. Η ευρωπαϊκή αυτή σύμπραξη διαρθρωνόταν σε δύο επίπεδα. Το «διευθυντήριο», το οποίο συγκροτούσαν οι πρόεδροι ή οι γενικοί διευθυντές των επιχειρήσεων που μετείχαν στη σύμπραξη, χορήγησε ποσοστώσεις σε κάθε επιχείρηση τόσον επί του συνόλου της αγοράς όσο και σε κάθε εθνική αγορά, ιδίως της Γερμανίας, της Αυστρίας, της Δανίας, της Φινλανδίας, της Ιταλίας, των Κάτω Χωρών και της Σουηδίας. Για ορισμένες εθνικές αγορές, συστάθηκε μια «ομάδα επαφής» συγκροτούμενη από τους τοπικούς υπευθύνους πωλήσεων, στην οποία ανατέθηκε η διαχείριση των συμφωνιών, διά της επιλογής των επιχειρήσεων που θα αναλάμβαναν τα σχέδια και του συντονισμού των προσφορών στους μειοδοτικούς διαγωνισμούς.

12 Όσον αφορά τη γερμανική αγορά, στην απόφαση αναφέρεται ότι, κατόπιν συναντήσεως των έξι κυριοτέρων Ευρωπαίων παραγωγών (των ABB, Henss/Isoplus, Løgstør, Pan-Isovit, Tarco και της προσφεύγουσας) και της Brugg Rohrsysteme GmbH (στο εξής: Brugg), που έλαβε χώρα στις 18 Αυγούστου 1994, πραγματοποιήθηκε μια πρώτη σύσκεψη της ομάδας επαφής για τη Γερμανία στις 7 Οκτωβρίου 1994. Οι συσκέψεις της ομάδας αυτής συνεχίστηκαν επί μεγάλο χρονικό διάστημα μετά τους ελέγχους της Επιτροπής, στα τέλη Ιουνίου 1995, καίτοι έκτοτε πραγματοποιούνταν εκτός Ευρωπαϊκής Ενώσεως, στη Ζυρίχη. Οι συσκέψεις στη Ζυρίχη συνεχίστηκαν έως τις 25 Μαρτίου 1996.

13 Ως στοιχείο της συμπράξεως, η απόφαση μνημονεύει, μεταξύ άλλων, τη λήψη και θέση σε εφαρμογή συντονισμένων μέτρων για την εξουδετέρωση της μόνης σημαντικής επιχειρήσεως που δεν μετείχε στη σύμπραξη, της Powerpipe. Η Επιτροπή διευκρινίζει ότι ορισμένα μέλη της συμπράξεως προσέλαβαν βασικά στελέχη της Powerpipe και της έδωσαν να καταλάβει ότι έπρεπε να αποσυρθεί από τη γερμανική αγορά. Κατόπιν της αναθέσεως στην Powerpipe ενός σημαντικού γερμανικού σχεδίου τον Μάρτιο του 1995, πραγματοποιήθηκε συνάντηση στο Ντύσσελντορφ, στην οποία μετέσχαν οι έξι προμνησθέντες παραγωγοί και η Brugg. Σύμφωνα με την Επιτροπή, κατά τη συνάντηση αυτή αποφασίστηκε συλλογικός εμπορικός αποκλεισμός των πελατών και των προμηθευτών της Powerpipe. Ο εν λόγω αποκλεισμός τέθηκε στη συνέχεια σε εφαρμογή.

14 Στην απόφασή της, η Επιτροπή εκθέτει τους λόγους για τους οποίους όχι μόνον η ρητή συμφωνία περί διαμερισμού των αγορών η οποία συνήφθη μεταξύ των Δανών παραγωγών στα τέλη του 1990, αλλά και οι συμφωνίες που συνάφθηκαν από τον Οκτώβριο του 1991 και μετά, λαμβανόμενες στο σύνολό τους, μπορούν να θεωρηθούν ως συνιστώσες «συμφωνία» απαγορευόμενη από το άρθρο 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης. Επιπλέον, η Επιτροπή τονίζει ότι το «δανικό» και το «ευρωπαϊκό» καρτέλ συνιστούσαν την έκφραση μιας και μόνης συμπράξεως που ξεκίνησε μεν από τη Δανία, αλλά, ήδη από την αρχή, είχε ως απώτερο στόχο την επέκταση του ελέγχου των συμμετεχόντων σε ολόκληρη την αγορά. Κατά την Επιτροπή, η διαρκής συμφωνία μεταξύ παραγωγών είχε αισθητή επίπτωση στο εμπόριο μεταξύ των κρατών μελών.

15 Για τους λόγους αυτούς, οι ουσιαστικές διατάξεις της αποφάσεως ορίζουν τα ακόλουθα:

«Άρθρο 1

Οι επιχειρήσεις ABB Asea Brown Boveri Ltd, Brugg Rohrsysteme GmbH, Dansk Rørindustri A/S, Henss/Isoplus Group, KE-KELIT Kunststoffwerk GmbH, Oy KWH Tech AB, Løgstør Rør A/S, Pan-Isovit GmbH, Sigma Tecnologie di Rivestimento Srl και Tarco Energi A/S παρέβησαν το άρθρο 85 παράγραφος 1 της Συνθήκης ΕΚ λόγω της συμμετοχής τους, με τον τρόπο και στην έκταση που προσδιορίζονται στο αιτιολογικό, σε ένα πλέγμα συμφωνιών και εναρμονισμένων πρακτικών οι οποίες άρχισαν να εφαρμόζονται στον τομέα των προμονωμένων σωλήνων γύρω στον Νοέμβριο/Δεκέμβριο του 1990 μεταξύ των τεσσάρων Δανών παραγωγών και επεκτάθηκαν ακολούθως σε άλλες εθνικές αγορές με παράλληλο προσεταιρισμό των επιχειρήσεων Pan-Isovit και Henss/Isoplus, μέχρι δε τα τέλη του 1994 αποτελούσαν πλέον ένα ολοκληρωμένο καρτέλ το οποίο κάλυπτε το σύνολο της κοινής αγοράς.

Η διάρκεια των παραβάσεων διαμορφώθηκε ως ακολούθως:

— στην περίπτωση [...] [της] Dansk Rør [...], από τον Νοέμβριο/Δεκέμβριο του 1990 περίπου, μέχρι τον Μάρτιο ή τον Απρίλιο του 1996 τουλάχιστον,

[...]

Τα κύρια χαρακτηριστικά της παράβασης συνίσταντο:

— σε διαμερισμό των εθνικών αγορών και, ενδεχομένως, του συνόλου της ευρωπαϊκής αγοράς μεταξύ των μελών επί τη βάσει προσοστώσεων,

— σε παραχώρηση εθνικών αγορών σε συγκεκριμένους παραγωγούς και μεθόδευση της απόσυρσης άλλων παραγωγών,

— σε σύναψη συμφωνίας για τις τιμές του προϊόντος και των επιμέρους σχεδίων,

— σε παραχώρηση των διαφόρων σχεδίων σε συγκεκριμένους παραγωγούς και μεθόδευση της συμμετοχής στον οικείο μειοδοτικό διαγωνισμό κατά τέτοιον τρόπο, ώστε το εκάστοτε σχέδιο να κατακυρώνεται πράγματι στον επιλεγέντα παραγωγό,

— σε συνομολόγηση και εφαρμογή σύντονων μετρών με στόχο την παρεμπόδιση της επιχειρηματικής δραστηριότητας του μόνου αξιόλογου μη μέλους, δηλαδή της Powerpipe AB, την πρόκληση βλάβης στα επιχειρηματικά του συμφέροντα και τον εξαναγκασμό του σε πλήρη αποχώρηση από την αγορά, ούτως ώστε να προστατευθεί το καρτέλ από τον ανταγωνισμό εκ μέρους της εν λόγω επιχείρησης.

[...]

Άρθρο 3

Στις επιχειρήσεις που αναφέρονται στο άρθρο 1 επιβάλλονται τα ακόλουθα πρόστιμα σχετικά με τις διαπιστωθείσες στο άρθρο 1 παραβάσεις:

[...]

γ) Dansk Rørindustri A/S, πρόστιμο 1 475 000 ECU·

[...]»

16 έως 23 [...]

Επί του αιτήματος διεξαγωγής αποδείξεων

24 Σύμφωνα με το άρθρο 68 του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, η προσφεύγουσα ζήτησε, με τις από 20 Ιουνίου 2000 παρατηρήσεις της, να εξεταστούν ως

μάρτυρες ο διευθυντής της, ο διευθύνων σύμβουλος και ο πρόεδρος του διοικητικού της συμβουλίου, πρώτον, επί του κατά πόσον η προσφεύγουσα μετέσχε στη συνάντηση της 24ης Μαρτίου 1995 στο Ντύσσελντορφ, δεύτερον, επί του αν η προσφεύγουσα, αρνηθείσα να μετάσχει στην εξαγορά της Powerpipe κατά τη συνάντηση της 5ης Μαΐου 1995 στη Βουδαπέστη, έθεσε τέρμα στη συμμετοχή της στις δράσεις που στρέφονταν κατά της Powerpipe και, τρίτον, επί του πραγματικού αντικειμένου της συναντήσεως που πραγματοποιήθηκε επ' ευκαιρία συνεδρίου στη Στοκχόλμη από τις 11 έως τις 13 Ιουνίου 1995.

25 Το Πρωτοδικείο θεωρεί, ωστόσο, ότι η προσφεύγουσα δεν αιτιολόγησε επαρκώς το αίτημα εξετάσεως των ανωτέρω μαρτύρων. Πράγματι, ελλείψει νέων πραγματικών στοιχείων που να αποκαλύφθηκαν μετά την έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως, και ενόψει του ότι οι προτεινόμενοι μάρτυρες είναι πρόσωπα ανήκοντα στη διεύθυνση ή στο διοικητικό συμβούλιο της προσφεύγουσας, οι ζητούμενες μαρτυρικές καταθέσεις δεν μπορούν να παράσχουν κανένα στοιχείο το οποίο να μη μπορούσε η προσφεύγουσα να επικαλεστεί με το δικόγραφο της προσφυγής της ή με το υπόμνημα απαντήσεώς της.

26 Για τους λόγους αυτούς, το Πρωτοδικείο δεν έδωσε συνέχεια στο αίτημα εξετάσεως μαρτύρων.

Επί της ουσίας

27 Η προσφεύγουσα επικαλείται, κατ' ουσίαν, τρεις λόγους ακυρώσεως. Ο πρώτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από πλάνη περί τα πράγματα και νομική πλάνη κατά την εφαρμογή του άρθρου 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης. Ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως αντλείται από την παραβίαση γενικών αρχών κατά τη διεξαγωγή της διοικητικής διαδικασίας. Ο τρίτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από την παραβίαση γενικών αρχών και υλικά σφάλματα κατά την επιμέτρηση του προστίμου.

I — *Επί του λόγου ακυρώσεως που αντλείται από πλάνη περί τα πράγματα και νομική πλάνη κατά την εφαρμογή του άρθρου 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης*

A — *Επί του χαρακτηρισμού της συμπράξεως ως ενιαίας και διαρκούς*

1. Επιχειρήματα των διαδίκων

28 έως 31 [...]

32 Κατά την προσφεύγουσα, η σύμπραξη επανενεργοποιήθηκε μόλις στα τέλη του θέρους του 1994. Μετά τη διάλυση της συμπράξεως τον Οκτώβριο του 1993, η προσφεύγουσα δεν μετέσχε στις διμερείς ή τριμερείς επαφές που έλαβαν στη συνέχεια χώρα μεταξύ ορισμένων επιχειρήσεων και ξανάρχισε να συμμετέχει μόνον στο μέτρο που εκαλείτο να συμμετάσχει σε συναντήσεις. Στη συνέχεια, δεν μετέσχε ούτε προσκλήθηκε στις συναντήσεις της 3ης Μαΐου και της 9ης Μαΐου 1994, επ' ευκαιρία των οποίων επανενεργοποιήθηκαν οι συμφωνίες ως προς τις τιμές και το σύστημα ποσοστώσεων όσον αφορά τη Γερμανία. Η προσφεύγουσα ετέθη προ τετελεσμένου γεγονότος.

33 έως 34 [...]

35 Κατά την καθής, ήδη από τον Μάρτιο του 1994 επαναλήφθηκαν οι συναντήσεις μεταξύ και των έξι παραγωγών, με τη συμμετοχή των γενικών διευθυντών και των υπευθύνων πωλήσεων. Συγκεκριμένα, η προσφεύγουσα δεν αμφισβήτησε τη συμμετοχή της στις προκαταρκτικές συναντήσεις της 7ης Μαρτίου και της 15ης Απριλίου 1994 που είχαν ως θέμα την επανενεργοποίηση της συμπράξεως. Συνεπώς,

είναι άνευ σημασίας το γεγονός ότι η προσφεύγουσα δεν παρέστη στις επόμενες συναντήσεις του Μαΐου του 1994. Εφόσον από την εξέλιξη της υποθέσεως καταδεικνύεται ότι η προσφεύγουσα είχε αποφασίσει να παραμείνει μέλος της συμπράξεως, προς υπολογισμό της διάρκειας της παραβάσεως δεν έχει σημασία ο βαθμός του ενθουσιασμού που επέδειξε η προσφεύγουσα για την επανενεργοποίηση των αντιανταγωνιστικών πρακτικών.

36 [...]

2. Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

37 έως 56 [...]

— Επί της επανεντάξεως της προσφεύγουσας στη σύμπραξη

57 Πρέπει να παρατηρηθεί ότι, αντίθετα προς τους ισχυρισμούς της Επιτροπής, από τα αποδεικτικά στοιχεία που επικαλείται η τελευταία, ήτοι από τις απαντήσεις της Tarco της 31ης Μαΐου 1996 και της Løgstør της 25ης Απριλίου 1996 στην από 13 Μαρτίου 1996 αίτηση παροχής πληροφοριών της Επιτροπής (στο εξής, αντιστοίχως: απάντηση της Tarco και απάντηση της Løgstør) δεν προκύπτει ότι η προσφεύγουσα παρέστη στις συναντήσεις της 7ης Μαρτίου και της 15ης Απριλίου 1994. Αφενός, όσον αφορά την απάντηση της Tarco, πρέπει να παρατηρηθεί ότι, ως προς τη συνάντηση της 7ης Μαρτίου 1994, γίνεται λόγος για συνάντηση «διαφόρων γενικών διευθυντών και διευθυντών πωλήσεων για τη Γερμανία». Όμως, ενώ η Tarco παρατηρεί, στο ίδιο σημείο, ότι στη συνάντηση αυτή μετείχαν «πιθανώς» εκπρόσωποι της ABB, της Løgstør, της Pan-Isovit και της ίδιας και ότι ένας εκπρόσωπος της Henss/Isoplus επρόκειτο να συμμετάσχει αλλά δεν μπόρεσε, προσθέτει ότι δεν μπορεί να βεβαιώσει αν η προσφεύγουσα εκπροσωπήθηκε στη συνάντηση αυτή. Περαιτέρω, όσον αφορά τους μετασχόντες στη συνάντηση της 15ης Απριλίου 1994, η απάντηση της Tarco μνημονεύει μόνον «διαφόρους γενικούς διευθυντές και διευθυντές

πωλήσεων για τη Γερμανία», χωρίς να προσδιορίζει τους συμμετασχόντες. Αφετέρου, όσον αφορά τον πίνακα των επαγγελματικών ταξιδιών του διευθυντή πωλήσεων της Løgstør, που επεσύναψε η τελευταία αυτή επιχείρηση στην απάντησή της, πρέπει να παρατηρηθεί ότι ο πίνακας αυτός επιβεβαιώνει την εκπροσώπηση της Løgstør σε συνάντηση της 15ης Απριλίου 1994, χωρίς να προσδιορίζει τους λοιπούς συμμετασχόντες. Επομένως, η Επιτροπή δεν προσκόμισε κανένα στοιχείο που να αποδεικνύει την παρουσία της προσφεύγουσας στις δύο επίμαχες συναντήσεις.

58 Επιπλέον, δεν αμφισβητείται ότι η προσφεύγουσα δεν ήταν παρούσα στη συνάντηση της 3ης Μαΐου 1994.

59 Περαιτέρω, όσον αφορά τη συνάντηση της 18ης Αυγούστου 1994, την παρουσία της στην οποία δεν αμφισβητεί η προσφεύγουσα, πρέπει να παρατηρηθεί ότι στην επιστολή προσκλήσεως για τη συνάντηση αυτή, που απεστάλη στις 10 Ιουνίου 1994 στον κ. Henss και στους διευθυντές της προσφεύγουσας, της ABB, της Løgstør, της Pan-Isovit και της Tarco (παράρτημα 56 της ανακοινώσεως των αιτιάσεων, ο συντονιστής της συμπράξεως ανέφερε τα εξής: «[Δ]εδομένου ότι ο πίνακας της 9ης Μαΐου 1994 δεν είναι πλήρης ως προς ορισμένα στοιχεία και, ως εκ τούτου, οι συγκρίσεις προσφορών προκάλεσαν σημαντικές αντιπαραθέσεις και ερμηνευτικές αποκλίσεις, επιτρέψτε μου να συμπληρώσω τα στοιχεία που λείπουν με τον ακόλουθο πίνακα.» Ενόψει της απαντήσεως της ABB, σύμφωνα με την οποία υπήρχε ένας τιμοκατάλογος ο οποίος, κατόπιν της συναντήσεως της 3ης Μαΐου 1994 στο Αννόβερο, έπρεπε να ισχύει για όλες τις παραδόσεις προς τους Γερμανούς προμηθευτές, πρέπει να συναχθεί το συμπέρασμα ότι, όταν οργανώθηκε η συνάντηση της 18ης Αυγούστου 1994, σχεδιαζόταν να συνεχιστεί η συζήτηση σχετικά με τον τιμοκατάλογο που έπρεπε να εφαρμόζεται κατά την υποβολή προσφορών και του οποίου η εφαρμογή είχε ήδη αρχίσει, έστω και με προβλήματα. Παρατηρείται, εξάλλου, ότι την ύπαρξη ενός τέτοιου τιμοκαταλόγου επιβεβαίωσε και η Tarco με την απάντησή της.

60 Συναφώς, πρέπει να παρατηρηθεί ότι, σύμφωνα με την απάντηση της ABB, μέτρα για τη «βελτίωση» του επιπέδου των τιμών στη Γερμανία συζητήθηκαν κατά τη συνάντηση της 18ης Αυγούστου 1994. Κατά την ABB, τα μέτρα αυτά περιελάμβαναν ενδεχομένως την παράδοση νέων τιμοκαταλόγων στον συντονιστή της συμπράξεως, προκειμένου να καταρτισθεί νέος κοινός τιμοκατάλογος, καθώς και

συμφωνία βάσει της οποίας οι εκπτώσεις επί των τιμών του τιμοκαταλόγου δεν θα υπερέβαιναν ένα ανώτατο όριο συμφωνηθέν πριν από τα τέλη του 1994 και σύμφωνα με την οποία οι τιμές του τιμοκαταλόγου θα καθίσταντο υποχρεωτικές από την 1η Ιανουαρίου 1995, καίτοι, επί του τελευταίου αυτού σημείου, είναι πιθανόν η συμφωνία αυτή να συνάφθηκε και σε μεταγενέστερη συνάντηση (απάντηση της ABB). Όμως, ακόμα και αν τα λεγόμενα της ABB όσον αφορά το περιεχόμενο της συναντήσεως της 18ης Αυγούστου 1994 δεν επιβεβαιώνεται από τα άλλα μέλη της συμπράξεως, πρέπει να παρατηρηθεί, ενόψει των συμπερασμάτων που πρέπει να συναχθούν από την πρόσκληση για τη συνάντηση αυτή, ότι η συζήτηση της 18ης Αυγούστου 1994 συμπλήρωσε — αν δεν επικύρωσε — τον κοινό τιμοκατάλογο που είχε συμφωνηθεί τον Μάιο του 1994.

61 Ενόψει του ότι η επιστολή προσκλήσεως που έλαβε η προσφεύγουσα για τη συνάντηση της 18ης Αυγούστου 1994 μνημονεύει τον τιμοκατάλογο και δεδομένης της παρουσίας της προσφεύγουσας στην τελευταία αυτή συνάντηση, πρέπει να παρατηρηθεί ότι η Επιτροπή απέδειξε επαρκώς κατά δίκαιο τη συμμετοχή της προσφεύγουσας σε συμφωνία ως προς τις τιμές από τον Αύγουστο του 1994 και μετά.

62 Ωστόσο, όσον αφορά το χρονικό διάστημα από το Απρίλιο έως τον Αύγουστο του 1994, πρέπει να παρατηρηθεί ότι η Επιτροπή έσφαλε κατά τον καθορισμό της διάρκειας της παραβάσεως που προσάπτεται στην προσφεύγουσα. Πράγματι, ελλείψει αποδεικτικών στοιχείων από τα οποία να προκύπτει άμεσα η διάρκεια της παραβάσεως, η αρχή της ασφάλειας δικαίου επιβάλλει στην Επιτροπή να επικαλείται, τουλάχιστον, στοιχεία σχετικά με πραγματικά περιστατικά χωρίς μεγάλη χρονική απόσταση μεταξύ τους, ώστε να μπορεί λογικά να γίνει δεκτό ότι η παράβαση συνεχίστηκε αδιαλείπτως μεταξύ δύο συγκεκριμένων ημερομηνιών (απόφαση του Πρωτοδικείου της 7ης Ιουλίου 1994, T-43/92, Dunlop Slazenger κατά Επιτροπής, Συλλογή 1994, σ. II-441, σκέψη 79). Όμως, ενόψει της αναστολής των αντιανταγωνιστικών δραστηριοτήτων από τον Οκτώβριο του 1993 έως τον Μάρτιο του 1994, την οποία αναγνωρίζει η ίδια η Επιτροπή, και ελλείψει στοιχείων που να αποδεικνύουν τη συμμετοχή της προσφεύγουσας σε αντιανταγωνιστικές δραστηριότητες κατά το χρονικό διάστημα από τον Απρίλιο έως τον Αύγουστο του 1994, η Επιτροπή δεν μπορεί να προσάψει στην προσφεύγουσα ότι επανενάχθηκε στην επίδικη σύμπραξη πριν από τον Αύγουστο του 1994.

63 Ως εκ τούτου, η αιτίαση της προσφεύγουσας πρέπει να γίνει δεκτή στο μέτρο που η προσφεύγουσα αμφισβητεί τη συμμετοχή της στη σύμπραξη κατά το χρονικό διάστημα από τον Απρίλιο έως τον Αύγουστο του 1994.

64 έως 141 [...]

II — *Επί του λόγου ακυρώσεως που αντλείται από την παραβίαση γενικών αρχών κατά τη διεξαγωγή της διοικητικής διαδικασίας*

A — *Επιχειρήματα των διαδίκων*

142 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή παραβίασε την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως και την αρχή της δίκαιης διαδικασίας, καθόσον μόνον την ABB προειδοποίησε να μη συνεχίσει την παράβαση, ενώ μια μικρή επιχείρηση όπως η προσφεύγουσα είχε λιγότερες δυνατότητες από την ABB να αξιολογήσει τη σοβαρότητα και τις συνέπειες της συμπράξεως, ιδίως δε της συνεχίσεώς της.

143 Η τυπική αυτή πλημμέλεια είχε συγκεκριμένη συνέπεια, στο μέτρο που η Επιτροπή, λαμβάνοντας υπόψη τη συνέχιση της συμπράξεως στο πλαίσιο της επιμετρήσεως των προστίμων, αγνόησε το γεγονός ότι οι λοιποί, πλην της ABB, μετασχόντες στη σύμπραξη, μεταξύ των οποίων και η προσφεύγουσα, δεν έλαβαν τέτοια προειδοποίηση.

144 Κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή, επιφυλάσσοντας διαφορετική μεταχείριση από πλευράς δυνατότητας αξιολογήσεως των συνεπειών τυχόν συνεχίσεως της παραβάσεως, παρέβη και τις υποχρεώσεις της όσον αφορά την εξασφάλιση ίσης και δίκαιης διαδικασίας και, πράττοντας αυτό, προσέβαλε τα θεμελιώδη δικαιώματα τα οποία ο κοινοτικός δικαστής καλείται να προστατεύει σύμφωνα με τις κοινές συνταγματικές παραδόσεις των κρατών μελών καθώς και με τις διεθνείς συμφωνίες, μεταξύ των οποίων και η Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την προάσπιση των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών (ΕΣΔΑ). Η Επιτροπή, κατά την εξέταση των φακέλων, οφείλει να τηρεί την αρχή της εξασφαλίσεως δίκαιης δίκης, ανεξαρτήτως του κατά πόσον η ίδια αποτελεί «δικαστήριο» κατά την έννοια της ΕΣΔΑ.

145 Κατά την προσφεύγουσα, η ως ανω παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως θα πρέπει να οδηγήσει σε ακύρωση της αποφάσεως, στο μέτρο που η Επιτροπή τής προσάπτει ότι συνέχισε την παράβαση αφότου η ABB έλαβε προειδοποίηση, ή, επικουρικώς, σε μείωση του ύψους του προστίμου.

146 Η καθής υποστηρίζει ότι δεν υπήρξε ούτε τυπική πλημμέλεια ούτε προσβολή των θεμελιωδών δικαιωμάτων, εξ αιτίας των οποίων θα έπρεπε να ακυρωθεί η απόφαση ή να μειωθεί το πρόστιμο. Λόγω των διενεργουμένων ελέγχων, η προσφεύγουσα ήταν εν γνώσει του ότι υπήρχε πρόδηλη παράβαση των κανόνων του ανταγωνισμού, πράγμα το οποίο επιβεβαιώνεται και από τις απόπειρες συγκαλύψεως των δραστηριοτήτων της συμπράξεως με τη συνέχιση των συναντήσεων στη Ζυρίχη. Η προειδοποίηση που απευθύνθηκε στην ABB οφειλόταν σε ιδιαίτερες περιστάσεις, ιδίως στο κίνδυνο να περιέλθει η καταγγέλλουσα επιχείρηση σε κατάσταση πτωχεύσεως εάν τα μέλη της συμπράξεως συνέχιζαν τη δράση τους. Περαιτέρω, δεν αποδόθηκε καμία νομική σημασία στην προειδοποίηση προς την ABB, ούτε για την αξιολόγηση των παρανόμων συμπεριφορών ούτε για την επιμέτρηση του προστίμου.

Β — *Εκτίμηση του Πρωτοδικείου*

147 Πρέπει να παρατηρηθεί ότι η Επιτροπή, στην εκατοστή όγδοη αιτιολογική σκέψη της αποφάσεως, στο μέρος που αναφέρεται στη «συνέχιση του καρτέλ μετά τις έρευνες», η Επιτροπή εκθέτει τα ακόλουθα:

«Η Γενική Διεύθυνση Ανταγωνισμού κατέστησε στις 4 Ιουλίου 1995 σαφές στην ABB, σε υψηλό επίπεδο εντός του ομίλου, ότι, κατά τη διάρκεια της έρευνας, απέκτησε αποδεικτικά στοιχεία όσον αφορά την ανάμειξή της σε πολύ σοβαρή παράβαση.

Κατά το χρόνο εκείνο εξηγήθηκαν οι συνέπειες της συνέχισης του καρτέλ και, χωρίς καμία αμφιβολία, έγιναν κατανοητές.»

148 Συναφώς, παρατηρείται καταρχάς ότι, στη διάρκεια της έρευνας, η Επιτροπή δεν υποχρεούται, κατ' εφαρμογήν του κανονισμού 17, να ενημερώνει τις εμπλεκόμενες επιχειρήσεις ούτε για το παράνομο της συμπεριφοράς τους ούτε για τις συνέπειες τυχόν συνεχίσεως της παραβάσεως.

149 Ωστόσο, πρέπει να παρατηρηθεί ότι το γεγονός ότι μια επιχείρηση μετέχουσα σε παράβαση των κοινοτικών κανόνων ανταγωνισμού λαμβάνει ρητή προειδοποίηση εκ μέρους της Επιτροπής μπορεί να έχει συνέπειες όσον αφορά την αξιολόγηση της συμπεριφοράς της για την επιμέτρηση του προστίμου. Πράγματι, μια τέτοια προειδοποίηση, στον βαθμό που πληροφορεί την επιχείρηση για τη διενέργεια έρευνας από την αρμόδια για θέματα ανταγωνισμού κοινοτική διοίκηση, μπορεί να παρακινήσει την εν λόγω επιχείρηση να θέσει τέρμα στη συμπεριφορά την οποία αφορά η έρευνα, πράγμα το οποίο μπορεί να οδηγήσει σε μείωση της διάρκειας της παραβάσεως, στοιχείο το οποίο η Επιτροπή οφείλει να λάβει υπόψη της κατά την επιμέτρηση του προστίμου σύμφωνα με το άρθρο 15, παράγραφος 2, του κανονισμού 17.

150 Πρέπει να παρατηρηθεί ότι το γεγονός ότι μια επιχείρηση προειδοποιήθηκε για το παράνομο της συμπεριφοράς της μπορεί να έχει και νομικές συνέπειες, στο μέτρο που η Επιτροπή, λαμβάνοντας υπόψη τις ελαφρυντικές ή επιβαρυντικές περιστάσεις, εξαρτά την εκτίμηση, είτε της παύσεως είτε της συνεχίσεως της παραβάσεως εκ μέρους της ενδιαφερομένης επιχειρήσεως, από το κατά πόσον η επιχείρηση αυτή είχε προειδοποιηθεί.

151 Ωστόσο, στην υπό κρίση περίπτωση, δεν αμφισβητείται ότι, στις 29 Ιουνίου 1995, η Επιτροπή διενήργησε ελέγχους στις περισσότερες από τις επιχειρήσεις που εμπλέκονταν στη διαδικασία που οδήγησε στην έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως, μεταξύ των οποίων και η προσφεύγουσα. Συνεπώς, η προσφεύγουσα είχε επίγνωση του ότι η Επιτροπή διεξήγε έρευνα στο πλαίσιο την εφαρμογής των κοινοτικών κανόνων ανταγωνισμού.

152 Εξάλλου, από την απόφαση προκύπτει ότι η Επιτροπή, κατά την εκτίμηση, ως επιβαρυντικής περιστάσεως, της συνεχίσεως της παραβάσεως μετά τη διενέργεια των ελέγχων, δεν έλαβε υπόψη της το αν οι επιχειρήσεις είχαν ή όχι ρητώς προειδοποιηθεί.

153 Συναφώς, πρέπει να διευκρινιστεί ότι, όσον αφορά τη ρητή προειδοποίηση που έλαβε η ABB, η απόφαση αναφέρει, μεταξύ των επιβαρυντικών περιστάσεων που έπρεπε να ληφθούν υπόψη εις βάρος της, το γεγονός ότι «συνέχιζε αυτή τη σαφή και αδιαμφισβήτητη παράβαση μετά την έναρξη της έρευνας, παρά το ότι η Γενική Διεύθυνση Ανταγωνισμού την είχε ειδοποιήσει, σε υψηλό επίπεδο, για τις συνέπειες αυτής της συμπεριφοράς» (εκατοστή εβδομηκοστή πρώτη αιτιολογική σκέψη της αποφάσεως). Από το χωρίο αυτό προκύπτει ότι η Επιτροπή, λαμβάνοντας υπόψη τις επιβαρυντικές περιστάσεις, δεν στηρίχθηκε στο γεγονός ότι η ABB είχε προειδοποιηθεί σε υψηλό επίπεδο, αλλά στο ότι η εν λόγω επιχείρηση συνέχισε εσκεμμένως τη σαφή παράβαση μετά τη διενέργεια των ελέγχων. Πράγματι, η ερμηνεία σύμφωνα με την οποία, στο πλαίσιο αυτό, η μνεία της προειδοποιήσεως προς την ABB αποσκοπεί στο να επιβεβαιώσει απλώς το ότι η επιχείρηση αυτή, συνεχίζοντας την παράβασή της, ήταν εν γνώσει, και μάλιστα σε υψηλό επίπεδο, του ότι η συμπεριφορά της αντέβαινε στους κανόνες του ανταγωνισμού ενισχύεται, αφενός, από το ότι, στην εκατοστή εξηκοστή ένατη αιτιολογική σκέψη της αποφάσεως, υπογραμμίζεται επίσης ότι τα μέτρα που έλαβε η ABB για να διατηρηθεί η σύμπραξη επί εννέα μήνες μετά τη διενέργεια των ελέγχων ελήφθησαν στα ανώτατα κλιμάκια της διοικήσεως του ομίλου και, αφετέρου, από τη διαπίστωση σύμφωνα με την οποία, και για άλλες επιχειρήσεις, όπως η προσφεύγουσα, η συνέχιση της παραβάσεως μετά τη διενέργεια των ελέγχων ελήφθη υπόψη ως επιβαρυντική περίσταση.

154 Υπό τις συνθήκες αυτές, η προσφεύγουσα δεν μπορεί να ισχυριστεί ότι της επιφυλάχθηκε άνιση μεταχείριση.

155 Όσον αφορά την παραβίαση της αρχής της δίκαιης διαδικασίας, πρέπει να υπομνησθεί ότι η Επιτροπή, καίτοι δεν μπορεί, κατά πάγια νομολογία, να χαρακτηρισθεί «δικαστήριο» κατά την έννοια του άρθρου 6 της ΕΣΔΑ (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 29ης Οκτωβρίου 1980, 209/78 έως 215/78 και 218/78, Van Landewyck κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1980/III, σ. 207, σκέψη 81, και της 7ης Ιουνίου 1983, 100/80 έως 103/80, Musique diffusion française κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1983, σ. 1825, σκέψη 7· απόφαση του Πρωτοδικείου της 10ης Μαρτίου 1992, T-11/89, Shell

κατά Επιτροπής, Συλλογή 1992, σ. II-757, σκέψη 39), υποχρεούται, πάντως, κατά την ενώπιόν της διοικητική διαδικασία, να τηρεί τις γενικές αρχές του κοινοτικού δικαίου (προμνησθείσες αποφάσεις Musique diffusion française κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 8, και Shell κατά Επιτροπής, σκέψη 39).

156 Ωστόσο, δεδομένου ότι η προσφεύγουσα, προς θεμελίωση της αιτιάσεώς της περί παραβάσεως των επιταγών της αρχής της δίκαιης διαδικασίας, περιορίζεται στην επανάληψη του επιχειρήματος περί άνισης μεταχειρίσεως, και η αιτίαση αυτή είναι απορριπτέα.

157 Ως εκ τούτου, ο λόγος ακυρώσεως δεν μπορεί να γίνει δεκτός.

III — *Επί του λόγου ακυρώσεως που αντλείται από την παραβίαση γενικών αρχών και υλικά σφάλματα κατά την επιμέτρηση του προστίμου*

158 έως 182 [...]

B — *Επί της παραβιάσεως των αρχών της ίσης μεταχειρίσεως και της αναλογικότητας*

1. Επιχειρήματα των διαδίκων

183 έως 188 [...]

189 Τέλος, η προσφεύγουσα παρατηρεί ότι ο χαρακτηρισμός της παραβάσεως ως ιδιαιτέρως σοβαρής κατέστη δυνατός αποκλειστικώς και μόνο διότι η Επιτροπή θεώρησε ότι η παράβαση συνεχίστηκε καθ' όλη τη διάρκεια της εξεταζομένης περιόδου. Επί του σημείου αυτού, η Επιτροπή έπρεπε να λάβει υπόψη της ότι δεν επρόκειτο για διαρκή σύμπραξη, αλλά ότι υπήρξαν δύο χωριστές περίοδοι κατά τις οποίες η προσφεύγουσα μετείχε στην παράβαση.

190 έως 195 [...]

196 Όσον αφορά το επιχείρημα σχετικά με τη διάρκεια της παραβάσεως, η καθής παρατηρεί ότι, κατά τον υπολογισμό του ύψους του προστίμου, η σοβαρότητα της παραβάσεως εκτιμάται ανεξαρτήτως της διάρκειάς της. Εν προκειμένω, η διάρκεια της παραβάσεως ελήφθη υπόψη, σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές, αφού είχε ληφθεί υπόψη η σοβαρότητα της παραβάσεως, προκειμένου να κριθεί εάν συνέτρεχε λόγος αυξήσεως του προστίμου. Συναφώς, θα πρέπει επίσης να τονιστεί ότι επρόκειτο στην πραγματικότητα για διαρκή σύμπραξη.

2. Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

197 έως 212 [...]

— Επί της επιμετρήσεως του προστίμου βάσει της διάρκειας της παραβάσεως

213 Στο μέτρο που η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή δεν έπρεπε να λάβει υπόψη, στην περίπτωσή της, συμμετοχή σε διαρκή παράβαση, το Πρωτοδικείο

παραπέμπει στις ανωτέρω σκέψεις 64 έως 69, όπου κρίθηκε ότι η Επιτροπή ορθώς προσήψε στην προσφεύγουσα ότι μετέσχε σε ενιαία και διαρκή παράβαση, χωρίς ωστόσο να λάβει υπόψη της εις βάρος της προσφεύγουσας αδιάλειπτη συμμετοχή στη σύμπραξη καθ' όλο το χρονικό διάστημα από τον Νοέμβριο του 1990 έως τον Μάρτιο του 1996.

214 Ωστόσο, όσον αφορά την περίοδο αναστολής των αντιανταγωνιστικών δραστηριοτήτων, διαπιστώθηκε ανωτέρω στη σκέψη 62, ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε σφάλμα στο μέτρο που προσήψε στην προσφεύγουσα συμμετοχή στη σύμπραξη κατά το χρονικό διάστημα από τον Απρίλιο έως τον Αύγουστο του 1994.

215 Υπενθυμίζεται ότι, κατά την εκτίμηση της διάρκειας της παραβάσεως για τον υπολογισμό του ύψους τους προστίμου που έπρεπε να επιβληθεί στην προσφεύγουσα, η Επιτροπή έλαβε υπόψη της τη συμμετοχή της προσφεύγουσας επί πέντε και πλέον έτη καθώς και την αδράνεια των διακανονισμών από το 1993 έως τις αρχές του 1994, προκειμένου να καθορίσει σε 1,4 τον συντελεστή προσαυξήσεως του σημείου εκκινήσεως για τον υπολογισμό του προστίμου της προσφεύγουσας (βλ. ανωτέρω σκέψη 55).

216 Κατά συνέπεια, ενόψει της ολιγόμηνης περιόδου στη διάρκεια της οποίας η συμμετοχή της προσφεύγουσας στην παράβαση δεν αποδείχθηκε, το Πρωτοδικείο, κρίνοντας στο πλαίσιο ασκήσεως της αρμοδιότητας πλήρους δικαιοδοσίας κατά την έννοια των άρθρων 172 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 229 ΕΚ) και 17 του κανονισμού 17, κρίνει δίκαιο να περιορίσει τον συντελεστή προσαυξήσεως όσον αφορά τη διάρκεια της παραβάσεως που προσάπτεται στην προσφεύγουσα σε 1,35.

217 έως 249 [...]

IV — *Συμπεράσματα*

250 Από το σύνολο των προεκτεθέντων, ιδίως δε από την ανωτέρω σκέψη 62, προκύπτει ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε σφάλμα εκτιμήσεως, στο μέτρο που προσήψε στην προσφεύγουσα συμμετοχή στη σύμπραξη για το χρονικό διάστημα από τον Απρίλιο έως τον Αύγουστο του 1994. Ως προς το σημείο αυτό, η απόφαση είναι ακυρωτέα.

251 Όπως κρίθηκε ανωτέρω στη σκέψη 216, όσον αφορά το πρόστιμο που πρέπει να επιβληθεί στην προσφεύγουσα, πρέπει να μειωθεί στο 1,35 ο συντελεστής της προσαυξήσεως του σημείου εκκινήσεως για τον υπολογισμό του ύψους του προστίμου λόγω της διάρκειας της συμμετοχής της στην παράβαση. Ωστόσο, ενόψει των πράξεων υπολογισμού που απαιτούνται λόγω των επιβαρυντικών περιστάσεων και της εφαρμογής της ανακοινώσεως περί της συνεργασίας των επιχειρήσεων, καθώς και του ορίου του 10 % του κύκλου εργασιών που έχει πραγματοποιήσει η ενδιαφερόμενη επιχείρηση κατά την προηγούμενη διαχειριστική περίοδο, το οποίο προβλέπεται από το άρθρο 15, παράγραφος 2, του κανονισμού 17, το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι το ύψος του προστίμου που πρέπει να επιβληθεί στην προσφεύγουσα συμπίπτει με το ύψος του προστίμου που καθορίζει το άρθρο 3, στοιχείο γ, της αποφάσεως. Συνεπώς, δεδομένου ότι δεν συντρέχει λόγος μειώσεως του προστίμου που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα, η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί κατά τα λοιπά.

Επί των δικαστικών εξόδων

252 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας του, το Πρωτοδικείο μπορεί να κατανείμει τα έξοδα ή να αποφασίσει ότι κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα σε περίπτωση μερικής ήττας των διαδίκων. Δεδομένου ότι η προσφυγή έγινε δεκτή κατά μικρό μόνο μέρος της, κατά δικαία εκτίμηση των περιστατικών της υποθέσεως αποφασίζεται ότι η προσφεύγουσα θα φέρει τα δικαστικά της έξοδα καθώς και το 90 % των εξόδων στα οποία υποβλήθηκε η Επιτροπή και ότι η Επιτροπή θα φέρει το 10 % των δικαστικών της εξόδων.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (τέταρτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Ακυρώνει το άρθρο 1 της αποφάσεως 1999/60/ΕΚ της Επιτροπής, της 21ης Οκτωβρίου 1998, σχετικά με διαδικασία κινηθείσα βάσει του άρθρου 85 της συνθήκης ΕΚ (υπόθεση IV/35.691/Ε-4 - Καρτέλ προμονωμένων σωλήνων), στο μέτρο που με το άρθρο αυτό διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα παρέβη τις διατάξεις του άρθρου 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης συμμετέχοντας στην παράβαση που αναφέρει το άρθρο αυτό κατά το χρονικό διάστημα από τον Απρίλιο έως τον Αύγουστο του 1994.

2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.

3) Η προσφεύγουσα φέρει τα δικαστικά έξοδά της καθώς και το 90 % των εξόδων στα οποία υποβλήθηκε η Επιτροπή.

4) Η Επιτροπή φέρει το 10 % των δικαστικών της εξόδων.

Mengozzi Tiili Moura Ramos

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 20 Μαρτίου 2002.

Ο Γραμματέας

H. Jung

Ο Πρόεδρος

P. Mengozzi